

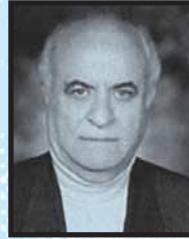
صد قطره خون دل ما، تقدیم توپاد

دکتر مهدی چوبینه

مدیر داخلی مجله

به یاد آنان که دیگر در جمع ما نیستند:

دکتر حسین شکویی، دکتر مصطفی مؤمنی، وحید شیخ‌الاسلامی، حسن وحدانی تبار

معمول یک مدیر داخلی مجله است؛ و فعالیت‌های غیرمعمول و پیش‌بینی نشده او که دیگر مگو و میرس.

با این حال تنها دلیلی که موجب دلگرمی مجموعه عوامل تهیه و تولید‌کننده مجله رشد آموزش جغرافیا می‌شود آن است که در دوره‌سنت‌های جغرافیای پهناور کشورمان مجله به دست همکاران برسد و اگر در این سال‌ها فقط به تعداد سال‌ها همکاری ما باعث شده باشد تا امر آموزش و انتقال مفاهیم جغرافیایی در اختیار دانش‌آموزان قرار گرفته باشد، کافی است.

و اما نکته آخر این که در این صد شماره محتوای مجله به همت همه دوستان و همکاران تهیه شده است. در حال حاضر ارسال مقاله به مجله بسیار ساده‌تر از گذشته و با کمترین هزینه انجام می‌شود. کافی است مطالب را تهیه و به آدرس مجله ایمیل کنید. اگرچه در حال حاضر نوبت انتظار مقالات پذیرفته شده به حدود ۱۸ ماه می‌رسد، اما افزایش مقالات دریافتی سبب می‌شود تا امکان انتخاب سختگیرانه‌تری فراهم آید و در نتیجه کیفیت محتوا از آنچه هست بهتر شود. مجموعه همکاران هیئت تحریریه در این نکته هم‌صدا بودند که استفاده از تجربیات همکاران و موضوعات آموزش جغرافیا (یعنی آنچه در جهت انتقال دانش جغرافیا به دیگر مفید باشد) از اولویت بالاتری برخوردار است و خارج از نوبت در مجله به چاپ خواهد رسید.

پی‌نوشت

۱. مرگ عنوان شکارچیان است در بین برخی از اقوام ساکن در ایران.

در بین مرگ‌های^۱ عشاير رسمی است که بعد از هر شکار علامتی را روی قنداق تفنگ خود می‌گذارند و پس از آن که تعداد این علامت‌ها به صدر می‌رسید، یعنی به عبارتی ۱۰۰ شکار کردند، دیگر با آن تفنگ شکار نمی‌کنند و آن را دفن می‌کنند. مبنای این رسم و علت این رفتار بر من هنوز پوشیده است، اما اگر بخواهیم به صدمین شماره مجله آن را ارتباط بدھیم یا باید دیگر مجله‌ای تولید نکنیم یا تفنگی نو برای شکار اندیشه‌ها باشیم.

بعد از شماره ۷۲ پس از فوت مرحوم دکتر شکویی و انصراف دکتر علیجانی از سردبیری مجله، این وظیفه بر عهده دوست و همکار گرامی آقای دکتر شایان افتاد و مدیریت داخلی مجله از ایشان به بندۀ به ارت رسید. در سال‌های اخیر یا به عبارت بهتر از شماره ۴۰ مجله به بعد، عضویت در هیئت تحریریه مجله و مشاهده فعالیت‌های بدون اغراق یک تنۀ دکتر شایان در جمع آوری و آماده‌سازی مجله، هم برایم نوعی دوره آموزشی بود و هم غفلتی نابخشودنی به همراه داشت؛ غفلت از این موضوع که آماده‌سازی مجله کار ساده‌ای است غافل از این که «عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکل‌ها»، ثبت و ضبط مقالات رسیده، تشکیل جلسات هیئت تحریریه و داوری مقالات، پی‌گیری انتظارات بی‌انتهای دفتر انتشارات کمک‌آموزشی، تلفن‌های تمام ناشدنی مخاطبان مقالات، فراهم کردن پرونده هر شماره از مجله، نمونه‌خوانی‌های مقالات، آماده‌سازی تصاویر برای مقالات و متناسب با هر فصل برای روی جلد و پشت جلد و سایر صفحات تا تنظیم اسناد مالی مربوط به مجله، فعالیت‌های